

(כ"ב כיב) ויחך אף אלהים כי הולך הוא, אפי' שחתיר לו כזה, יש ליישנו על דרך הפסע וצפורה דעלמא לפי שאמר לו קים לך אחס ריל צקונה זקופה רוכב על קוס כדי שלא תהא זילוחא כלפי מעלה שתשרה שכינתו על השפלים והוא מיהר וחיבב אתו שיהא צריה במוכה והרוכב עליה נראה כאילו הוא הולך צהגליו ור' איה לדברי שהרי פי' רש"י מודברי רבותינו ששרי מואב תמנהו עליו שלא רכב על קוס.

(כ"ב כ"ו) ויוסף ונאלך ה' עבור, רש"י קיימי אצות הראה לו, וי"ל דקראי' נני מרנזים אג' אצות צהחלה צעמידה הנאלך כתיב ותני האתון ון הדרך והלך צדה אלנא צמקוס הר עמד והיינו כנגד אצרהם שקראו למקדש הר דכתיב צהר ה' יראה והנאלך ה' עומד גם כן צמקוס גציה שהיה קל לטעו' מוננו ונטתה ון ההר ותנך צדה, וצעמידה שנים כתי' גדר מזה וגדר מזה והיינו כנגד יחזק שקראו לצית המקדש קרה כדכתיב וילא יחזק לשוח צדה, ודרך השדות שהן גדורין מזה ומזה, וכן כרמים דהכל אחד הוא, וצעמידה שלישית כתב ויעמוד צמקוס לר דהיינו יעקב שקרא לציהי' צית שהוא לר ונכותיו דכתב יהיה צית אלהים והכי נמלא צהדי' צמדרש רבותינו שהאצות קראו לצית המקדש כקדר הזה כמו שכל אחד ואחד ון האצו' למלס השכינה למקוס המיוחד וכנס יוחר משלפניו כך הנאלך דחק את צלעס למקוס לר צפעס אחר יוחר.

(כ"ד י"ו) כל צני שת, צנו של אדם הראשון, דהיינו כל האומי' ונקי' שת טפי מקין אפי' שגס הוא הוליד תולדות ונכוס דכילי' נטעני ולא כשאר כ"א נח שהיה וצני שת ולא חק' דליכ לכתוב כל צני ח וי"ל מקיס דדרשו רבותינו למה נקרא שת שמונו הושתת עולם ולכך תולה כל האומות צו מני, ואל התנה דדרשין שמו וקרא ופרש צהדי' למה נקרא שמו כך דהי' אשכחן צפיק דצרכו' דדריש שמו של ראובן צהי' שדרשו קרא.

פרשת פנחס

(כ"ה י"א) פינחס בן אלעזר, וגו' רש"י צא הכתו' ויחקו, ואפי' דאורי' דקרא הכי כמו צללאל בן אורי בן חור וכמו כן בן חפר בן גלעד אלל מוסס דצפי' ראשונה נאמר צמוןד ויחקו צשעת מעשה לא הוא לריך ליחקו הכא אלל צא הקציה ויחקו מפיחו להודיעו שצחו.

(כ"ו ה') משפחת החנוכי, רש"י לפיכך הטיל הקציה שמו עליהם ה' מלך זה וייד מלך זה, מדרשני קרא צימנה שלא כתב עליו הימנה שמועין דעיכ לאו אורי' דקרא כתיב הכא כמו העמלקי וכמו הכנעני ובאלה רצים, אלל מוסס הייחוס כתב הכא הכי.

(כ"ו י"ג) לזרחה, רש"י ועצני ילחר לא נמנו כאן אלל משפח' הקרחי ורציעי